

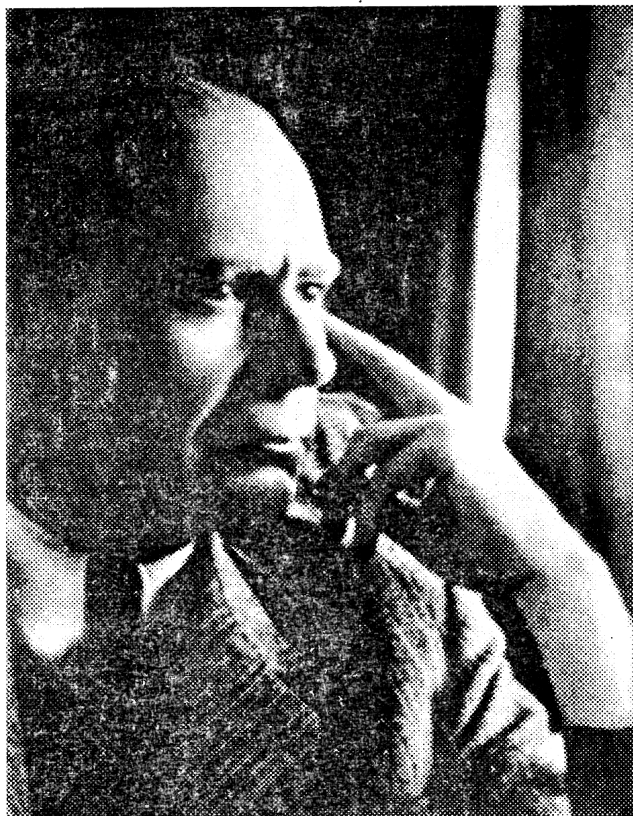
Orizonturi

REVISTĂ A SOCIETĂȚII CULTURALE
A ELEVILOR DIN LICEUL

“MIHAI EMINESCU” - BACĂU

SERIE NOUĂ NR.2(5) IUNIE 1995

NOI

La aniversară

Centenarul marelui poet, filozof și om de cultură Lucian Blaga s-a sărbătorit și în liceul nostru în cadrul unui simpozion organizat de elevii școlii și coordonat de domnia profesorilor de limba și literatura română: Silvia Chesaru, Ioan Neacșu și Hermina Vărcă. Cu sprijinul d-nei bibliotecare Maria Șova a fost organizată și o mică expoziție de carte menită să facă cunoscute cât mai multe titluri din opera blagiană.

După o scurtă introducere prezentată de domnul prof. Ioan Neacșu în care Domnia sa a subliniat încă o dată marea personalitate a lui Blaga și în care a dat un îndemn la citirea operei acestuia, au urmat o serie de referate realizate de elevii clasei a-XI-a și a-XII-a.

Prima a vorbit Gabriela Munteanu (XII A) despre Blaga filozoful, comentând un text din “Geneza metaforei și sensul culturii”, lucrarea sa fiind coordonată de d-na profesoară Venera Cojocariu care a asistat la întregul simpozion. A urmat eleva Adina Lazăr (XII C) cu lucrarea “Lucian Blaga-mitosof”, apoi s-a făcut trecerea spre opera dramatică a lui Blaga prin intermediul elevului Ioan Carp (XII D) care a realizat referatul “Meșterul Manole - mit românesc”. În continuare Irina Popa (XII C) a subliniat în lucrarea “Eminescu, Blaga și esența metaforică a limbajului poetic” multitudinea de elemente profunde ce-i leagă pe cei doi mari poeți. Fiind astfel făcută o punte de legătură spre lirica blagiană, Alina Samoilă (XI A) a comentat într-o manieră originală “Vara Sfântului Mihail”. După ce eleva Emanuela Burga (XI D) a prezentat referatul “Mitul poetic” a urmat un scurt moment liric în care s-au recitat versuri cunoscute și mai puțin cunoscute din poeziile poetului omagiat.

Simpozionul s-a încheiat cu câteva gânduri exprimate de d-na directoare Mihaela Dughiri, care i-a felicitat pe toți cei ce au luat parte la această activitate, exprimându-și regretul că nu au fost prezenți mai mulți elevi pentru a pictura și ei în sufletul lor o cipă de liniște, de bucurie, de relaxare și de încântare dată de acest moment înălțător prilejuit de centenarul nașterii lui Lucian Blaga.

Irina Popa - cls. a XII-a C
Irina Măciucă

Memento

Fântânile

*Sapă, frate, sapă, sapă,
până când vei da de apă.
Ctitor fii fântânilor, ce
gura, inima ne-adapă.*

*Prinde tu-n adânc izvoare -
de supt strat stihie blândă.
Să se-aleagă din argilă
ochiuri lucii, de izbândă.*

*Călători cu turme vie
să se-aplece, să se mire
de atâta adâncime
și de basmele din fire.*

*Să se curme-n piept cuvântul,
când s-arată că pământul
stele și-năuntru are -
nu numai deasupra-n zare.*

*Ostenește-te-n amiază
să aduni răsplată dreaptă.
O privesc de noapte
negrăită te așteaptă.*

*Zodii sunt și jos supt țară,
fă-le numai să răsară.
Sapă numai, sapă, sapă,
până dai de stele-n apă.*

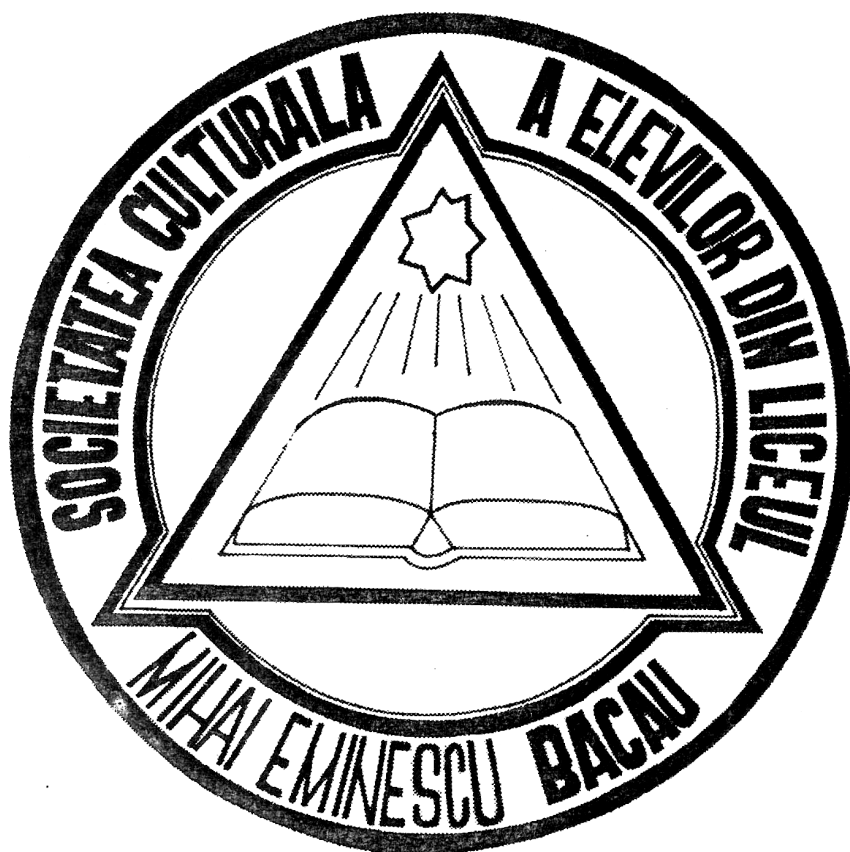
Catren

*Trăim sub greul văzduhului
ca pe-un fund de mare.
Nici o suferință nu-i așa de mare
să nu se preschimbe în cântare.*

LUCIAN BLAGA

Societatea Culturală a Elevilor din Liceul "Mihai Eminescu" are emblemă!

Ea a fost realizată de colegii noștri Lungu Cristian și Neuman Mugur, de la Liceul de Artă "George Apostu", după o machetă a d-lui profesor Ioan Neacșu.

COLEGIUL DE REDACȚIE:

Redactor șef	Irina Măciucă
Literatură	Claudia Cristea
Publicistică	Carmen Mocanu
Divertisment	Bianca Ion
Fotografii	Ioan Miron
Consilier	prof. Ioan Neacșu

Tipărit la
TIPOGRAFIA

GLIO BACĂU

SOCIETATEA NOĂSTRĂ CULTURALĂ

Societatea Culturală a Elevilor din Liceul "Mihai Eminescu" împlinește în curând un an. Organizată din inițiativa domnului profesor Ioan Neacșu și cu sprijinul constant al doamnei directoare prof. Mihaela Dughiri, societatea noastră a derulat până acum câteva programe, deci funcționează! Deși nu avem încă personalitate juridică - Tribunalul ne respinge mereu dosarul, dar noi suntem perseverenți - am găsit până acum resurse financiare ca să ne realizăm intențiile. Societatea Culturală este condusă de un Comitet Director, format din directori de programe, deoarece nu avem un "plan de muncă" făcut după "indicații venite de la C.C.", precum uteceul, ci derulăm programe propuse de elevi Comitetului Director, care dispune derularea lor și sper ca în fiecare an școlar să existe un Comitet Director ambițios, care să dozească realizarea unor programe din ce în ce mai interesante.

Anul acesta Societatea noastră a derulat câteva programe: editarea revistei "Orizonturi Noi", audiții de concerte ale filarmonicii, organizarea zilei liceului, participare la un program al Ministerului Tineretului și Sportului intitulat "Agroturismul montan", un program de orientare școlară intitulat "Tinerii - viitori politicieni". Până la sfârșitul anului noi avem câteva programe în faza de planificare sau organizare, dar despre ele nu vorbesc încă.

Fiind președinta Societății am observat din partea colegilor mai mici un viu interes pentru această Societate. Îmi pare rău că în curând pentru mine viața de licean va lua sfârșit, dar cu sufletul voi fi mereu alături de cei ce vor urma și sper că, având o bază creată de noi, vor reuși să clădească ceea ce noi doar vișăm să devină Societatea Culturală a Elevilor din Liceul "Mihai Eminescu".

Irina Măciucă - clasa a XII-a D

PROMOȚIA 1995

PRIMA PROMOȚIE A LICEULUI TEORETIC

În fața sfârșitului...

Iată-ne ajunși la sfârșitul vieții de licean. Facem bilanțuri, depănăm amintiri, făurim visuri, plutim între regrete și speranțe, așteptăm cu nerăbdare să pășim liberi pe nesigurul drum al vieții.

În clasa a-IX-a pășeam cu emoții pe holurile acestui liceu, eram bobocei, și nu știam ce ne așteaptă, acum după patru ani cunoaștem misterele vieții dintr-un liceu și ne pare rău că timpul a trecut neiertător și nu am folosit așa cum trebuie fiecare clipă să facem din ea o plăcută amintire.

Am fost prima generație de elevi fără profil sanitar, și pentru noi și pentru domnii profesori a fost greu, dar împreună, noi cu ambiție și perseverență, dumealor cu înțelegere și răbdare, am reușit să depășim cu bine orice criză, orice moment greu. De aceea aducem umilele noastre mulțumiri dascălilor noștri și le suntem recunoscători pentru faptul că ne-au înțeles, când a fost cazul, ne-au ajutat să învățăm lucruri folositoare pentru acum dar mai ales pentru mai târziu și le cerem iertare pentru că de multe ori le-am pus nervii la încercare.

Le suntem mereu recunoscători și îndatorați.

Dacă aș putea opri timpul în această clipă, să trăim la maximă intensitate emoția sfârșitului, peste câteva zile soarta vieții noastre va fi pecetluită de rezultatele la bacalaureat.

Sperăm să trecem cu fruntea sus acest prag, deși teama și emoțiile sunt atât de mari, dar totuși suntem optimiști.

În timpul liceului am participat la evenimente importante din viața liceului, unii dintre noi am participat și ne-am adus într-o oarecare măsură contribuția punând mult suflet în ceea ce am făcut. Lăsăm colegilor mai mici o societate culturală la care sper să participe cu mai mult interes, o revistă, un cenaclu, și un nume nou al liceului: "Mihai Eminescu".

Regretăm din ce în ce mai mult faptul că ne despărțim de colegi, fiecare din noi urmându-și drumul dictat de soartă, de domnii profesori, de băncile care patru ani "au trăit" alături de noi bucurii și tristeți și ne-au fost tovarăși fideli în fiecare oră de curs.

Lăsăm totuși ca timpul - anotimp funebru al eternității, să ierte și să ne lase măcar amintirile.

Amintirea, după părerea mea, este oglinda în care privim anii trecuți.

Fac parte din singura clasă de filologie (cu excepția celei de a-IX-a) văd lucrurile sub aura nostalgiei, și cred că noi filologii avem o oarecare căldură sufletească, suntem mai sensibili și ochii noștri plâng, în fiecare privire strălucește jucăușă o lacrimă.

Ne pare rău, dar totuși suntem fericiți și sper ca sentimentul să fie unanim.

Urăm tuturor colegilor succes, realizarea tuturor dorințelor și domnilor profesori multe satisfacții și clipe fericite. Dumnezeu să ne binecuvânteze.

Irina Măciucă

Adolescența

Dintotdeauna viața a fost o trecere limitată prin timp și spațiu, având un început și un sfârșit. Însă de-a lungul perioadei dintre aceste două limite ale naturii umane întâlnim noi "începuturi" și "sfârșituri", dorite sau nedorite de fiecare dintre noi.

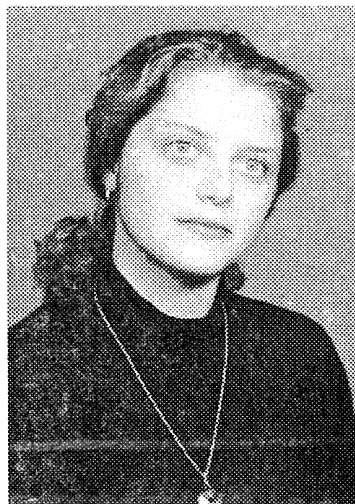
Dar iată că adolescentul a devenit licean. Mai întâi "boboc", el se "lovește" de un "început" necunoscut, cu totul nou. Urmează perioada de integrare într-un nou colectiv, într-un mediu pe care la început îl consideră uneori ostil, dar care devine apoi un mediu familiar în care apar încet, încet ambiții, speranțe, visuri, iubiri tainice....

El trebuie să creadă că fericirea este posibilă, că adevărul poate fi spus, că va putea să devină un om realizat. Fiind mereu pe drum, adolescentul înaintează încet, făcând un pas spre țelul propus, apoi un altul pentru a se convinge că țelul există.

În sufletul adolescenților e primăvară. O primăvară veșnică, fluidă, din care răsare lumina ce invadează până și colțurile cele mai ascunse ale sufletului. Pentru ei fiecare clipă poate însemna un pas spre apogeu, sau o cădere definitivă în vid. Pentru Schiller: "Primăvara e strigătul smuls efemer veșniciei". Și tot el ne sfătuiește: "Lasă-l să se rostogolească în tine, umple-te cu ecoul lui muribund ! O pace te va copleși, îmbătută de murmurul gândurilor nerostite și singurătatea ta se va sfârși, descoperind în tine mugurii primăverii".

Acest îndemn ar trebui urmat de toți, fie ei adolescenți sau maturi, căci vine un timp când trebuie să ne gândim și să răspundem la o întrebare: "Unde e TINEREȚEA ?" Ce-am făcut cu ea, unde și când a trecut sau am pierdut-o, nu ne vom aduce aminte. De aceea trebuie să fim foarte atenți ca să n-o lăsăm să treacă pe lângă noi ca o boare de vânt. Ea trebuie păstrată în suflet pentru totdeauna.

Irina Popa

PROMOȚIA 1995

PRIMA PROMOȚIE A LICEULUI TEORETIC

Amintiri

“Totul rămâne în urma ta: lucruri bune, amintiri frumoase sau neplăcute și nu pot fi întoarse dar nici nu pot fi șterse din memorie. Spre exemplu, azi m-am gândit la zilele de început ale liceului. Mi-aduc aminte prima mea călătorie cu autobuzul nr. 14 - râd și acum când mi-amintesc cum noi, elevii ce călătoream cu el spuneam “paisprezece”, iar dl. Ghiurea, proful de mate ne corecta și spunea “patrusprezece”. Și acum mai am primul bilet de autobuz din prima zi de liceu; pe urmă mi-am luat abonament, apoi am mers clandestin sau pe jos. Când am ajuns în curtea liceului mi se părea că este atât de multă lume... dar nu eram chiar singură - eram cu o fată pe care atunci o consideram “my best friend”, dar, ce poate face timpul... și mai ales schimbările ce au loc în tine. Dar, cele mai frumoase amintiri pe care le-am strâns împreună cu ea sunt strânse cu grijă și nu le voi uita, chiar dacă sfârșitul a fost... Cum aș putea uita clipele când mi-a tras scaunul și, vrând să mă așez, m-am așezat...jos, adică am căzut ? Era într-o oră de istorie și, ghinion, mă asculta. După ce terminase dl.profesor cu mine, m-am așezat...în gol, noroc de podea ! Atunci am fost supărată, am plâns chiar, dar acum râd și mă gândesc la copiii din noi. Acești copii au crescut azi, mâine împlinesc 18 ani.

Apoi veneau vacanțele. Țin minte că nu le doream, deoarece îmi plăcea mai mult să merg la școală, să râd (nu cred că exista zi în care să nu râd, mai ales în clasa a-IX-a), să fiu alături de noii mei colegi pe care doream să-i cunosc mai bine, să încerc să mă împrietenesc cu ei, decât să stau acasă, zilele de toamnă, iarnă sau vară. Și totuși, au trecut patru ani, da ! au trecut...

Mi-e dor de zilele de început... mi-e dor de acea viață fără griji, mi-e dor de seninul cerului văzut cu ochii de copil... nu pot să le regăsesc așa cum au fost ci așa cum sunt acum. Văd totul prin prisma adultei.

A fost frumoasă viața de liceu. Îmi amintesc prima excursie pe Ceahlău pe care am făcut-o cu dl.Ghiurea, același domn Ghiurea care este un profesor și un om extraordinar. Conta dacă plouă afară ? sau dacă ninge ? Vântul și noroiul nu ne-au speriat ! Eram grozavi! Când am început să coborâm de pe Ceahlău, după câțiva pași făcuți, dl.profesor ne-a adunat și ne-a spus: “Vă rog fiți atenți pe unde călcați. Vedeți ce noroi este și puteți aluneca. Mai bine mergeți pe unde merg eu, nu vă împărtășiți!” Nu termină bine de spus că a și alunecat, căzând în noroi. A fost teribil de amuzant. Nu ne puteam opri din râs. Dar câte s-au mai întâmplat la cabana “Dochia”, sau prin autobuz sau în tren... A fost o excursie reușită și... mi-e dor de ea, de colegi, de profesori...

Iată cum au rămas acele clipe, simple amintiri...

Apoi zilele de iarnă când ne băteam cu zăpadă, când făceam poze care mai de care mai “originale”... Toate au trecut, doar pozele mai sunt o mărturie a faptului că am trecut prin acea perioadă, prin locurile acelea...

Acum, când scriu aceste rânduri, e-atât de urât afară... Parcă vremea asta vrea cu totul și cu totul să mă facă să plâng. Și-așa abia mă abțin. Cum este afară un început de furtună, așa e și în sufletul meu. Și totuși, totul va trece...

Acum când stau și mă gândesc la acești ani, îmi vin în minte frânturi din zilele ce-au trecut, nici nu mai știu când au fost, într-a X-a, a XI-a, dar ce contează... bine că mi-aduc aminte...

Iată, voiam să-ți scriu o scrisoare, TIMPULE! poate te răzgândești să mai treci așa, ca o adiere de vânt. Dar, mi-am adus aminte că nu-ți știu adresa și nici nu cred că voi găsi pe cineva care s-o știe. De ce o ții ascunsă ? Ți-e teamă de numărul infinit de scrisori ce le-ai putea strânge de-a lungul minutelor ? Ți-e teamă că nu vei avea timp să le citești ? Poate ar trebui să-ți faci timp să le citești, astfel vei fi ocupat cu altă treabă și vei uita de vechea ta slujbă... Dar, ce păcat ! Nu-ți știu adresa și iată !...gândurile mele au și zburat deci...timpul a trecut ! Ai fost lângă mine...și încă mai ești ! Dar, nu știu cum aș putea să-ți răpesc o clipă și să te întreb:

“Timpule, de ce nu stai un pic ? Și dacă mi-ai răspunde, numai dacă mi-ai răspunde, ar însemna că ai stat. Dar sunt lucruri pe care, vezi, ce trist ! nu pot să le fac, nici eu, nici alții.

Carmen Mocanu

De ziua școlii

Anul acesta, la 15 ianuarie, data când s-au împlinit 145 de ani de la nașterea Luceafărului poeziei noastre, liceul ce-i poartă numele și-a sărbătorit patronul spiritual. Deschiderea acestei aniversări a fost făcută de caldele cuvinte ale doamnei directoare Mihaela Dughiri. A urmat o sesiune de comunicări științifice având teme dintre cele mai diferite, dar privind același geniu nețăr-murit. Despre "Eminescu și Veronica Micle" - Irina Chiriac și despre "Simbolistica roșului demonic și a albastrului cuvios în nuvela "Sărmanul Dionis" - Dana Drăgan. Voci minunate și recitări pline de patimă și pietate s-au împletit armonios cu lectura acestor teme, creând un spectacol deosebit. Acestora li s-au adăugat câteva notițe culese de doamna profesoară Venera

Foto: Ioan Bișcă

Cojocariu, sub titlul "Eminescu, pedagog pentru o școală nouă", referitoare la actualitatea însemnărilor lui Eminescu din perioada când era revizor școlar.

Tot la această sărbătoare, parcă pentru a-i spori peste limite însemnătatea, a avut loc lansarea de carte a unuia dintre foștii elevi ai liceului, Vasile Baghiu. Placheta de versuri "Gustul înstrăinării" a fost prezentată mai întâi de domnul profesor Ioan Neacșu, mentor al autorului și unul dintre organizatorii acestei activități, alături de doamnele profesoare Silvia Chesaru și Hermina Vărcă.

Într-o perfectă simetrie, această memorabilă aniversare, s-a încheiat cu invitația la discotecă adresată de doamna directoare tuturor participanților la sărbătoarea școlii noastre.

Dana Drăgan - cls. a XII-a B

Eminescu sărbătorit la Lipova

La 29 aprilie 1876 Mihai Eminescu vizita, ca revizor școlar, comuna Lipova. După 119 ani, elevi ai Școlii Normale din Bacău, ai Liceului "Mihai Eminescu", ai școlilor generale "Spiru Haret", "Al.I.Cuza" și nr.8 din Bacău s-au deplasat la Lipova pentru a-l sărbători pe Luceafărul poeziei românești.

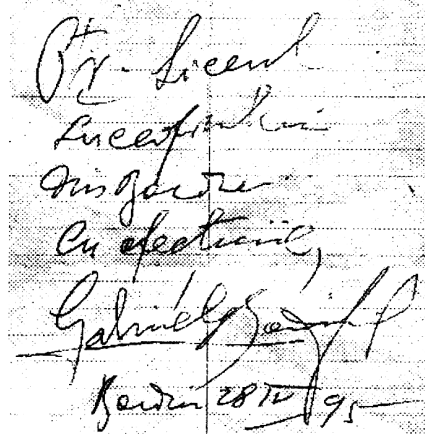
La sosirea la Lipova, un grup de elevi localnici ne așteptau pe treptele școlii, în fața căreia se află bustul lui Mihai Eminescu.

Deschiderea festivităților s-a făcut de către elevii școlii gimnaziale din localitate, care au prezentat un program artistic dedicat poetului nostru național. Au continuat elevii Școlii Normale, care au impresionat mai ales prin recitarea celebrei "Doine" eminesciene.

Și cum într-un lăcaș nou și sfințit se intră cu daruri, noi, elevii Liceului Teoretic "Mihai Eminescu" din Bacău am oferit școlii din Lipova tabloul marelui poet frumos înrămat și două exemplare din revista "Orienturi noi" pentru biblioteca școlii.

Pentru că orice eveniment cultural care se respectă are nevoie de participarea unei personalități, invitatul de onoare al serbării la care am participat a fost fiul marelui poet al Bacăului: Gabriel Bacovia, care ne-a oferit și un autograf pentru revista noastră.

Spiritualitatea a fost prezentă la serbare. În mica biserică de lemn am aflat de la preotul satului mai multe amănunte despre istoria acestei comune. Programul artistic început în natură lângă bustul lui Eminescu, împodobit cu ghirlande de flori, a continuat în școală, unde am participat la un simpozion foarte interesant. Am vizitat apoi școala, care era îmbrăcată în haine de sărbătoare. Într-o clasă am fost profund impresionați de un domn bătrân, pe nume Baciuc Ion. La cei 95 de ani, dânsul ne-a vorbit despre necazurile lui, iar noi l-am ascultat cu toții în picioare, în semn de respect față de acest om care a luptat în război și acum ne dezvăluia cu tristețe că nu are din ce trăi, deoarece nu i se

acordă pensia de veteran. Un domn profesor a promis că se va interesa el de această problemă.

Și pentru că poporul român s-a născut creștin, iar Sfintele Sărbători ale Paștelor abia trecuseră, gazdele au dorit să încheie manifestarea înfruptându-ne cu bunătățile tradiționale acestor sărbători.

Am promis că ne vom întoarce în toamnă, pentru a "boteza" Școala din Lipova cu numele marelui poet care este și patronul nostru spiritual: MIHAI EMINESCU

**Roxana Butnaru cls. a X-a
Cristina Sarion cls. a X-a**

“Năzuințe”

Revista “Năzuințe” a liceului “Mihai Eminescu” din Buzău apare cu ocazia sărbătoririi a 75 de ani de existență a liceului buzoian, de pe băncile cărui s-au ridicat oameni de seamă ai României, afirmați în diferite domenii: medicină, învățământ, cultură, știință, artă.

Revista impresionează prin varietatea articolelor ce o alcătuiesc. Primele pagini sunt dedicate în exclusivitate liceului și unor elevi sau foști elevi, acum oameni maturi, pensionari chiar, dar care au aceeași inimă curată și tânără de adolescent. Deosebit de interesante sunt articolele despre Mihai Eminescu: “Eminescu și istoria”, “Imaginea Daciei în poemul “Memento mori”, de Mihai Eminescu”, “Marea, codrul și teiul” etc. Pentru noi, ca băcăuani, de mare interes este un studiu care pune în paralel universul poeziei eminesciene cu cel bacovian, pornind de la două imagini cheie: **Templul și Deșertul**.

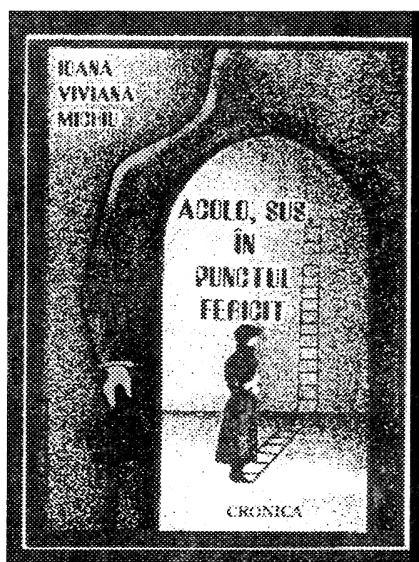
Revista mai cuprinde poezii și articole în limba franceză, informații cu privire la **Vasile Voiculescu**, articole despre **Nicolae Grigorescu** și **Ion Andreescu**, precum și un tabel bio-bibliografic al pictoriței **Adina Paula Moscu-Melinte**, fostă elevă a liceului.

Sumarul foarte bogat mai cuprinde articole de istorie, arheologie, etnografie, turism, toate raportate la județul Buzău.

Revista colegilor din Buzău ne-a sugerat necesitatea unei biblioteci - sau măcar bibliografii! - cuprinzând publicațiile liceelor din țară care poartă numele lui Mihai Eminescu.

*Iuliana Moise
cls. a XI-a A*

Sublimul poeziei

Cum încă se mai orbesc în jurul adevărului, e de prisos să plângem sau să ne bucurăm de trecerile dincolo. Din acest motiv nu mi-am propus înduioșarea cititorilor prin articolul dedicat unei tinere ce nu mai este printre noi, prezență fizică. (Renunțați prin urmare la batiste. Noua generație nu are nevoie de lacrimi). Nu scriu pentru a înduioșa, ci împotriva uitării, împotriva ignoranței, a reticențelor de orice fel, dar și împotriva apologiilor nefondate. Scriu pentru adevărații creatori și ridic din mijlocul acestora un nume: Ioana Michiu.

Nu poate fi vorba de o operă a sa. A fost publicată o singură carte, post-mortem, “Acolo, sus, în punctul fericit”, dar motivul e că ea “s-a despărțit prea curând”; “căutătoarea de comori” se afla abia la începutul drumului său literar și ceea ce a lăsat în urmă o confirmă. Marile întrebări începuseră deja să se formuleze, dar răspunsurile stăruiau încă în colțuri abisale ale ființei sale. Și totuși, în răstimpuri, străfulgerări de lumină se iveau în orizontul ei, în poezie (“Vântul de la răsărit”, “Te văd”, “Stea de întâlnire”). O personalitate neobișnuită urma să se formeze, să se deschidă nouă; un amestec de copil și ascet anima acest suflet, o înfățișare ideală de seriozitate și nebunie sublimă de gânduri bătaioase și gânduri pure. Și-a dorit să fie “iarnă”, să acopere “noroiul”, minciuna trecutului, minciuna prezentului. Eventualitatea unei și mai gogonate minciuni, a viitorului, o irita. Iată semne ce prevesteau formarea unei speranțe a generației, a unui luptător; o lumină se contura în “acest veac ce se târăște căutând un leac”.

Poeziile sale îmi revelează misiunea sacră ce i-a fost încredințată la început: trezirea din ignoranță, ridicarea generației sale din obscuritate, trezirea energiilor latente, a gândurilor sublime căzute în desuetudine.

A scris puțin, i-a fost publicat și mai puțin, dar îndrăgesc a o numi poetă pentru că, de fapt a fost o misionară, iar poezia sa oglindește cu luciditate și sensibilitate scopul marelui său destin.

*Angelica Fulger
absolventă*

Vasile Baghiu: Gustul înstrăinării

Editura Timpul, Iași 1994

Vasile Baghiu este personalitatea cea mai pregnant conturată a generației care vine după "optzeciști". Cunoscut din presa literară încă de acum zece ani, scriitorul își vede tipărit al treilea volum, **Gustul înstrăinării**, ca volum de debut, după ce prima sa carte premiată de o editură stă la "Eminescu" din 1989, iar un roman care cred că va fi un eveniment, așteaptă să apară la Cartea Românească.

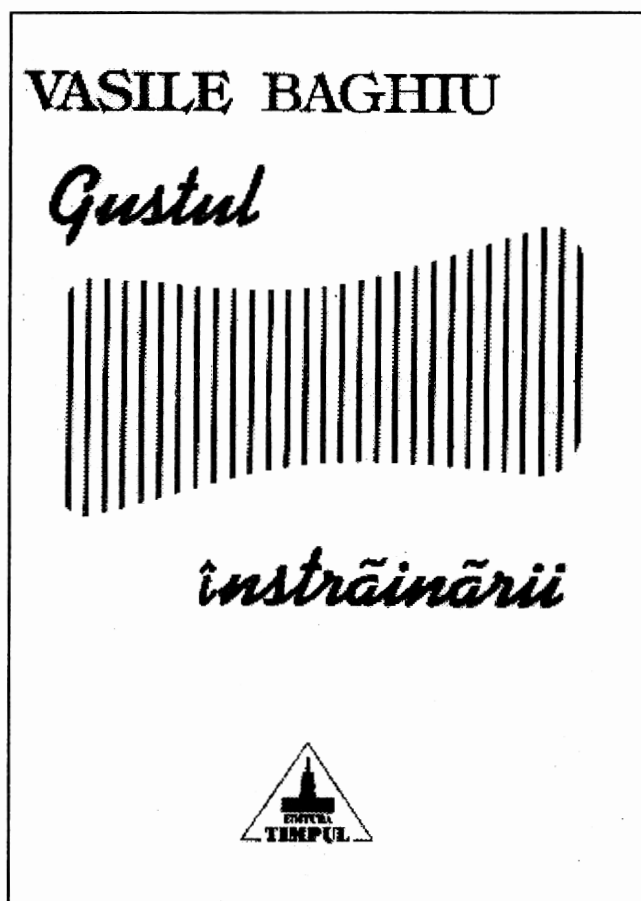
Având norocul să funcționeze ca asistent medical la sanatoriul T.B.C. Bisericani, Vasile Baghiu traversează o experiență existențială care îi marchează debutul. Poezia sa privește lumea din sanatoriu: "Fantoma sanatoriului" (un titlu) este "o lume de iluzii ce nu se vor sfârși/O lume la care mă uit din exterior" (p. 27), sau: "De departe chiar sanatoriu-mi părea luminos" (p. 34). Această imago mundi este pentru poet o șansă ca prin boala "care conferă vieții o plenitudine voluptoasă" (p. 5) și moarte ("Cred că e foarte plăcut să fii mort demult", p. 12) să realizeze o transcen-

dere a realului, oricât de fulgurantă ar fi aceasta: "...un pasaj (trecere, n.n.) confuz pe care-l traversez mereu/Fără să ajung pe partea cealaltă" (p. 33).

Fascinația poeziei vine nu doar din această experiență existențială, ci și din scriitură, cu tehnici însușite de la optzeciști (uneori parodic!), cum ar fi intertextul, calamburul, apoi un hiperrealism

foarte colorat care tocmai prin cultivarea detaliului realizează transcenderea, în sfârșit pseudonarațiuni lirice nostalgice, niște călătorii ficționale cu abolirea spațiului și a timpului. Ironia prezentă în poezia lui Vasile Baghiu privește tragedia lumii din perspectiva luminii: "...sufletului era o tulbure lumină/Filtrată prin ferestre zoioase" (p.60). Toate acestea nu au însă finalitatea ludică a optzeciștilor, ci au un ton grav, dramatic,

uneori violent satiric: "Sunt vinovat de tristețea pe care, neștiutor \ O port prin locuri de o veselie sinistră" (p. 36)...

Ion Neacșu

TINERII - VIITC

Trei zile în București

În perioada 26 - 29 martie s-a desfășurat la București programul "Tinerii, viitori politicieni". La acest program au participat elevii: Mocanu Carmen, Măciucă Irina, Giurgică Mihaela, Butnaru Roxana, Pamfil Irinel și Carp Ioan însoțiți de d-na profesoară Venera Cojocariu. Menționez că acest program a fost finanțat de Direcția Județeană de Sport și Tineret, care ne-a alocat suma necesară pentru transport, cazare și masă.

Programul a fost destul de bogat: luni am fost invitați la Liga Studenților de Bogdan Greabowski jr. student la Facultatea de Drept, care ne-a și ajutat să audiem niște cursuri la Facultatea de Drept și Jurnalistică. Tot în această zi am avut o întâlnire cu d-l prof. Emil Constantinescu rectorul Universității București, cu care am întreținut o discuție interesantă. Marți am vizitat Camera Deputaților îndrumați de d-nii deputați de Bacău, Ion Corniță și Cornel Protopopescu.

De asemenea am făcut cunoștință cu domnii Ion Rațiu, Cornel Bălan, Remus Opreș, Radu Berceanu, Emil Diaconescu, Dan Marțian, cu care am avut unele discuții cu privire la viața politică în care ei sunt implicați. Biblioteca Parlamentului, pe care am văzut-o, este dotată cu exemplare din diferite domenii ale dreptului, legislației, istoriei, filozofiei. De asemenea este dotată cu calculatoare, copia-

toare. Fondul de carte se ridică la 30000 de exemplare.

Am văzut că în Parlament se muncește mult, imaginea pe care o creează televiziunea este falsă. Tot cu domniile lor am putut vedea imensa Casă a Poporului, azi Palatul Parlamentului, pe o ninsoare grozavă, dar asta nu ne-a speriat deloc. Cișmigiul era frumos și plin de tineri. După-amiază am plecat spre Bacău dar gândurile noastre se întorceau spre străzile capitalei, spre personalitățile pe care le-am cunoscut.

Consider că această incursiune în viața studentescă dar și în viața politică a fost benefică pentru noi deoarece suntem la vârsta când decidem ce drum vom alege. Am putut observa viața studenților, ceea ce ne-a făcut să ne gândim la viitoarea noastră viață de student pe care suntem nerăbdători să o începem. De asemenea, unii dintre noi înclină să se implice în viața politică, deoarece, de ce să nu recunoaștem, este nevoie de forțe tinere în parlament, în administrație, în justiție.

Interesul pentru politică se manifestă, după cum s-a putut observa, sperăm că nu numai la unii elevi din liceul nostru, dar și la alții din liceele orașului Bacău.

Carmen Mocanu - clasa a XII-D

Vreți să fiți ziariști ?

La facultatea de Jurnalistică și Științe ale Comunicării l-am întâlnit pe domnul profesor Mihai Coman, decanul facultății. Ne-a primit cu căldură și am purtat o discuție amplă despre admiterea la facultate, despre munca de ziarist.

După ce ne-a spus ce este mai important la fiecare probă, ne-a vorbit despre cât de grea este meseria de jurnalist. Dar există, oare, meserie ușoară?

Domnul decan spunea că jurnalismul "este o meserie murdară, în care ai de-a face cu persoane de toate felurile, intri în toate mediile, este o meserie periculoasă, în lume mor la datorie în fiecare an zeci de ziariști, dar este o meserie care-ți dă mari satisfacții".

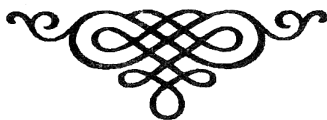
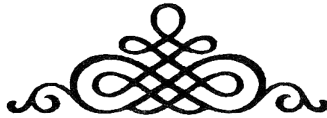
Cât privește admiterea, domnul profesor Mihai Coman ne-a spus: "Dacă pentru dumneavoastră admiterea este o înfruntare, un obstacol stresant, un pariu ori o aventură, pentru noi ea este o chestiune de MANAGEMENT DIDACTIC. Admiterea înseamnă pentru conducerea Facultății de Jurnalistică și Științe ale Comunicării un șir de operații complicate ce cuprind: conducerea și alegerea probelor, fixarea tematicilor, identificarea manualelor și a capitolelor corespunzătoare, stabilirea calendarului, pregătirea sălilor de examen, de corectare și cele ale comisiei centrale, convocarea comisiilor de alcătuire a subiectelor, instruirea supraveghetorilor, instrumentarea profesorilor corectori cu principiile și criteriile facultății noastre, centralizarea lucrărilor și a notelor, stabilirea ierarhiei finale, verificarea exactității cataloagelor finale și desigur, deschiderea lucrărilor și

ORI POLITICIENI

O întâlnire de neuitat

Deși din timpul pregătirii acestui program știam că domnul profesor Emil Constantinescu nu va avea timp să ne primească, colegii de la Liga Studenților ne-au făcut surpriza de a fi obținut o scurtă întrevvedere.

afișarea clasamentului cu numele celor fericiți... și ale celor nefericiți.

În acest proces cel mai greu moment îl prezintă contactul cu candidații și mai ales cu părinții lor. Emoțiile, tensiunea sunt firești. Nu și eșecurile necontrolate, pripeala, acuzațiile fantaziste, circulația zvonurilor.

Știm că nu putem elimina asemenea manifestări subiective și, inerent, pătimăse. Dar poate că ne (și vă) veți înțelege mai bine aflând aceste câteva date generale privind desfășurarea admiterii în spatele ușilor aparent atât de închise. Admiterea este la fel de grea pentru cel ce o susține cât și pentru cel ce o organizează. Dacă primul este apăsător de emoții, celălalt poartă răspunderea pentru câteva sute de emoții, în egală măsură, fără privilegii ori preferințe.

Butnaru Roxana - clasa a XI-a A

Domnul profesor Emil Constantinescu, rectorul Universității București, ne-a vorbit despre ideea centrală care să anime întreaga societate românească în prezent: reconstituirea societății civile și a statului de drept.

Pentru realizarea acestui ideal este nevoie să reușim pe plan profesional, să devenim buni juriști, profesori, ingineri, dar și în activitatea civică, politică și socială.

Domnul rector a spus: "Cred că veți reuși să veniți la universitatea noastră și în același timp să vă integrați în acțiunea politică încă de la început".

Pentru generația noastră, competiția reprezintă lucrul cel mai important. Numai competiția stimulează și evidențiază valorile. Fără valori, nu poate construi o societate, mulți dintre cei care au acum succes sunt "tipul șmecherului", dar acest lucru nu se poate continua.

Problema României acum este criza de sistem, iar iluzia celor ce cred că au reușit se va prăbuși odată cu acest sistem. În anul 1990, studenții au propus idei și soluții care sunt valabile și acum. Ei trebuie să lupte ca ideile lor să capete viață și "Liga Studenților" face acest lucru.

Universitatea București s-a dezvoltat foarte mult, a crescut de la 7 la 16 facultăți, de la 8000 de studenți la 30000, dar problema nu este a cantității, ci a calității. Diplomele noastre vor fi recunoscute în lume în funcție de calitatea tinerilor care, prin competiție, se mențin în top, participând la programe Master și Doctorat. Universitatea București este o universitate de elită, care pune accentul pe selecția repetată a valorilor, pe Master și Doctorat, ca-n Occident.

Din păcate cultul elitei lipsește societății românești și el trebuie refăcut, pe baza diplomelor universitare care să certifice competența reală.

Universitatea se recomandă prin personalitățile care au ieșit de pe băncile ei, sau care au creat opere științifice de valoare. Un tânăr trebuie să fie mândru că este student al unei Universități care se sprijină pe marile valori ale culturii românești.

Cuvintele domnului profesor Emil Constantinescu ne-au impresionat. Am fost fericiți că domnia sa ne-a acordat autografe, a dialogat și s-a fotografiat cu noi. Această întâlnire nu o vom uita niciodată.

Giurgică Mihaela - clasa a XII-a D

Cenaclul literar "Lucian Blaga"

Vara Sfântului Mihai (8 noiembrie)

— comentariu literar —

Poezia "Vara Sfântului Mihai" este una din cele mai reprezentative creații ale volumului de versuri "Cântecul focului". Tema acestei opere lirice se regăsește în dragostea pentru iubită, ea fiind simbolul vieții, lumii, universului și deci apropierea prin iubire de ea implică apropierea și cunoașterea totul. Încă de la începutul poeziei poetul invocă atingerea iubitei și strămutarea universului în sufletul său. Profunzimea gândirii simbolizată de lac, luminitatea dată asupra lucrurilor sugerată de dăbravă, agilitatea minții și elasticitatea acesteia simbolizate de cerbi și trestii nu sunt suficiente pentru a stinge setea de cunoașterea a "cântărețului", de aceea el cere pentru atingerea absolutului, lumea de dincolo, "veacul". Deci dragostea pentru iubită este vitală deoarece prin aceasta cunoașterea universală la limita absolutului este asigurată. Prezența "toamnei" ne sugerează o și a mai mare stare de apăsare căreia doar "tâlcu" însuflețit al iubirii pare să atenueze prin emiterea unui "gând", a unei "arderii" ce se transpune parcă tuturor lucrurilor, tocmai pentru a ușura drumul poetului spre cunoașterea absolutului. A doua strofă este impregnată intens cu o melancolie dulce-amară "o, lumea, dacă nu-i o amăgire". Universul este văzut ca un "senin veșmânt" de care chiar dacă ești viu - "cuvânt" sau în lumea de dincolo - "pământ" nu te poți adapta acestei lumi în aparență simplă, dar care are în profunzime atâtea taine "nu te dezbraci de ea nicicând". Această sferă universală își pune amprenta asupra omului încă de la prima suflare și până la pără-

*Iubito-mbogățește-ți cântărețul,
mută-mi cu mîna ta în suflet lacul,
și ce mai vezi, văpaia și înghețul,
dăbrava, cerbii, trestia și veacul.
Cum stăm în fața toamnei, muți,
sporește-mi inima c-o ardere, c-un gând.
Solar e tâlcu ce tu știi oricând
atator lucruri să-mprumuți.*

*O, lumea, dacă nu-i o amăgire,
ne este un senin veșmânt.
Că ești cuvânt, că ești pământ,
nu te dezbraci de ea nicicând.
O, lumea e albastră haină,
în care ne cuprindem, strânși în taină;
ca vara sângelui să nu se piardă,
ca vraja basmului mereu să ardă.*

Lucian Blaga

sirea acestei lumi. Răzvrătirea poetului este clară "o, lumea e albastră haină" deoarece viața sugerată de "vara sângelui" este trecătoare și ireversibilă nelăsându-i omului posibilitatea de a lua cunoștință cu toate tainele universale. Aceste mistere sunt nepieritoare "vraja basmului mereu să ardă", așa cum de altfel sunt adevărate capcane pregătite mereu de-a surprinde firul fragil al vieții.

Această poezie deși în aparență erotică, ascunde în profunzimile sale multe simboluri menite de-a ne lumina gândirea noastră, a cititorilor.

Alina Samoilă
cls. a-XI-a A

Au fost colegii noștri

Elevi poeți:

Elevă în clasa a XII-a a Liceului Sanitar din Bacău, Dadinela Apostol este președintă a cenuclului literar EXCELSIOR, a debutat în revista ATENEU și a mai colaborat la AD ASTRA și CAIETE BOTOȘANENE. Pe cât se poate omeneste prevedea, Dadinela Apostol va fi o strălucită reprezentantă a generației '90 în poezia românească.

Dadinela Apostol

Hipnoza

acest tipăt
statuia învâdă de gize
Enescu are privirea umedă în
genunchi
eu
nu pot veghea urletul amestecat în
toate lucrurile
amintește-ți hipnoza
cum te înundau subterane tot mai
rect
ale flintei și te dureau
da te dureau aceste atingeri
dincolo nu știi existau pereți
intregi caneroși gropi adinci în
care dezmembrate fiarele se răzbuiau
erau Michelangelo și Rilke
sărtecați de cumplitul dor de tipăt
urletul nu putea fi atins
oh ce iluminare
carnea zdrobită-n bucăți venele în
spirală atirând trupul de cer
marioneta / cum stingerau
incheieturile cum nebunia și lava și
oceanul amestecate în flință oh da
numai achiul întreg te rog
amintește-ți hipnoza

6.03.1990

Debutul
colegei
noastre în
revista
"Catedra"
nr.9-10
din mai
1990

Suprapuneri

*Simt o idee
alunecând prin palmele tale
o scapi
fără gheare ești ca o muritoare*

*scheletul fântânilor alergând
umplând zările cu ferestre suprapuse*

*aș vrea acum chipul tău
printre oase și nămol trist*

*aș vrea acum o suprapunere a memoriei
o oglindire a clipei*

*nu există semne de ortografie
există numai
zidul prăbușindu-se
de-atâta apăsare a sensurilor
22. 08. 1989*

*
*
*

*Copiii inventează sărutul
În gropi de oțel între fiare
ghețarii își rotunjesc în privire
triste idei glaciare
e fulger și singe și plânge*

*universul meu prin rană de cântec
ziduri se rup scufundând văzduhuri
moi în fantasme
urletul, țipătul,
semiluna zdrobită pe cer
în gura nopții flămândă*

*mireasă de iulie
zidită într-un ochi mult prea trist*

*
*
*

*Aș vrea să scriu un vers usturător ca o lavă
să țipe să sfâșie să ardă-n explozii
o extindere a membranelor a epidermelor
o înfrigurare
lovită ca de fulger cu oasele ca de fulger
nu mai simt vibrații
nu mai trec în scrum
aripile mele moi obosesc și topindu-se
încep un drum nou spre sunetul din adânc*

*aș vrea să-mi sparg memoria cu ghețuri arse
întreruperi de logică/senzații măturii vechi
despre civilizații aproape
neexistente aproape
de mine cuvintele tale se rup se sparg se
zdrobesc
uite-mă*

Tânărul creștin

Sărbătoarea Sfintei Învieri

Sărbătoarea Învierii Domnului este o sărbătoare a tuturor creștinilor. Ea aduce cu sine o bucurie ce umple întreaga atmosferă și se revarsă peste toată lumea. Poporul nostru a fost dintotdeauna un popor de creștini, un popor care și la bine și la rău și-a păstrat credința în Dumnezeu.

Învierea lui Hristos este dovada și credința faptului că nu avem o existență spre moarte, ci spre viață. Hristos însuși spunea ucenicilor: "Eu am venit ca lumea să aibă viață și s-o aibă din belșug".

Din Învierea lui Hristos primim certitudinea că omul nu este numai o ființă, ci este ceva mai mult. Hristos este Om și Dumnezeu. Învierea lui Hristos este echivalentă cu un act de recreere a naturii umane în planul nemuririi, biruind limitele formei pământești ce este trecătoare. Învierea lui Hristos reprezintă împlinirea întregii opere de răscumpărare a neamului omenesc din păcat și de asemenea reprezintă dovada faptului că învățătura lui nu este de prisos. Credința în Dumnezeu este calea ce trebuie să ducă la viața veșnică. Trupul omenesc, deși supus suferințelor, nu

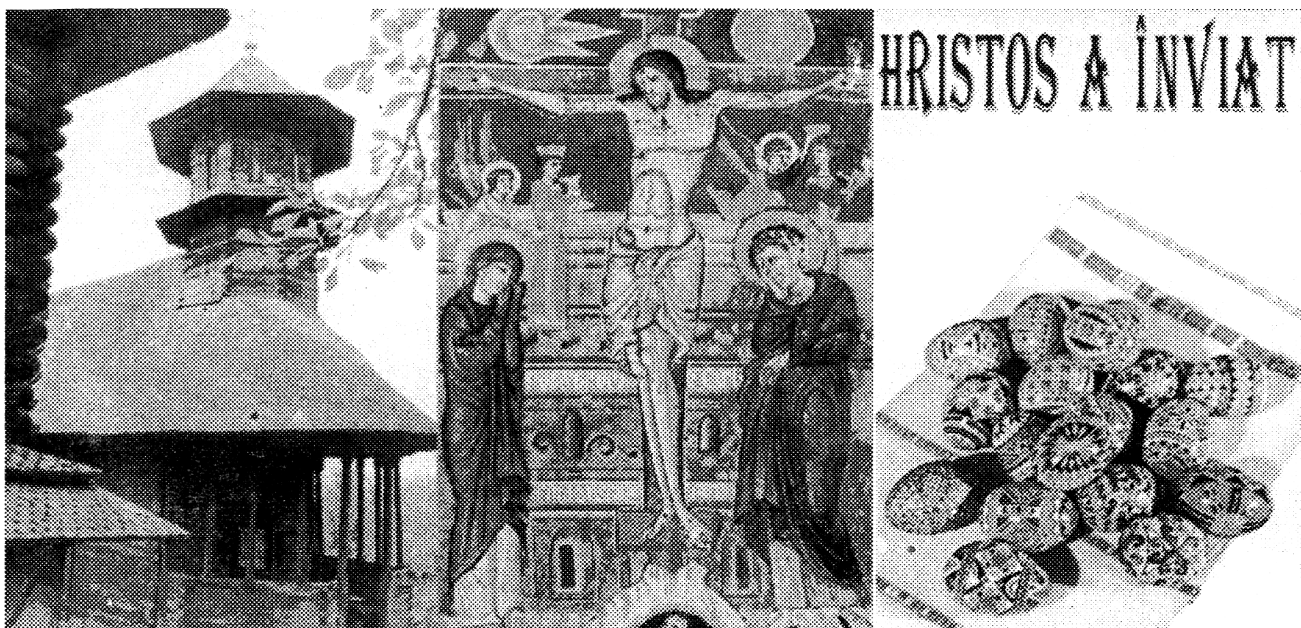
este ceva rău și de neglijat, ci este chemat la îndumnezeire și la înveșnicire prin harul lui Dumnezeu.

Învierea lui Hristos este o motivație a speranței în viața veșnică. Biserica o vestește întregii lumi. Învierea reprezintă îndemnul la bucurie, la viață, la iertare, la schimbarea inimilor spre iubire, la luminarea minților prin înțelegere și fapte bune. Să ne pregătim să-l serbăm după datină: cu ouă roșii ca și sângele Domnului, cu miel, pască și cozonac, stropite cu vin din cel mai bun, să aprindem cucernici o lumânare, să ne purificăm spiritual și să uităm măcar pentru o zi de toate grijile cotidiene.

"Voi cei ce-ați plâns în întuneric
Și nimeni nu v-a mângâiat
Din lunga voastră îngenunchere
Sculați... Hristos a înviat!"

(Al. Vlahuță - "Hristos a înviat")

Ioana Mocanu, cls. X - B

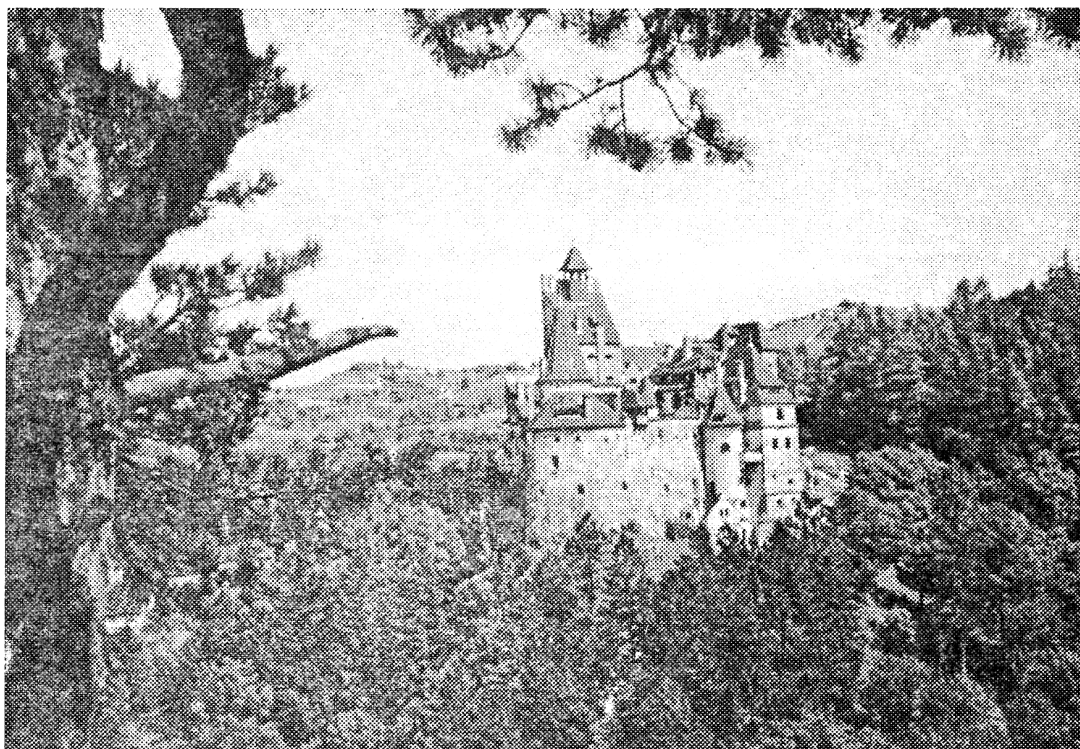

AGROTURISMUL

Nu știam ce este agroturismul, până când nu am participat la un program organizat de Ministerul Tineretului și Sportului în vacanța de primăvară, în sate din zona Bucegi.

Știam că mergem în tabără și am fost surprinși când am constatat că vom locui la

țărani acasă. Dar ce case ! Ele sunt pregătite să răspundă exigențelor unor turiști obișnuiți cu Elveția, de exemplu. Ne-am acomodat repede, am trecut la una dintre temele programului; învățarea unor obiceiuri, a felului în care trăiesc oamenii la munte.

Am învățat să îngrijesc și să mulg vaca, să fac mâncăruri tradiționale: bulz, caș afumat etc., am mers la hodaie (locul unde sunt adăpostite oile pe timp de iarnă), la biserica satului, unde se dădea de pomană în timpul slujbei, iar dascălul era înlocuit de o femeie.

Am văzut cum se țese. "Ne-am deschis capul și ne-am băgat modelul de la război precum voi cartea din zilele astea", ne spune o țarancă, apoi ne explică vopsitul natural al lânii "spălață pă gărlă" cu diferite plante, cusutul "pă pânzătură" și ne invită să încercăm și noi.

În satul Moeciu de Sus, unde am fost noi și colegii de la Școala Normală, țăranii au confortul necesar pentru desfășurarea unui turism de calitate.

De aici, împreună cu colegii din județele Dolj, Argeș, Buzău, care stăteau în satele vecine, am făcut excursii la castelul Bran, la Peleș, Pelișor, mărturii ale istoriei noastre glorioase, am fost la mănăstirea Sinaia, la Biserica Neagră și la Catedrala Sfântul Nicolae, unde este înmormântat Nicolae Titulescu, în Poiana Brașov și la Muzeul de istorie din comuna Cristian.

Noi am fost într-o tabără organizată de Ministerul Tineretului și Sportului, dar ne-am convins că în agroturism se poate petrece un concediu mai bun decât la cele mai luxoase hoteluri.

Claudia Cristea - clasa a-XII-A

What Should I do ?

*What Should I Do ?
Just be your friend or enemy.
What Should I Do ?
Just give disgrace or love to
you,
Just let you live behind me,
Just set you free ?
What should I do ?
Just take you in my heart
Or let you live in darkness
night.
What should I do ?
I'll follow just my heart
And take you live by me
I've waited long enough,
I can't just set you free.
What should I do ?
I'm so in love with you
And so, I hope you're too.*

*
* * *

*Life
Emptying senselessly
Whithout happiness
Isolation*

*Spring
Blossoming endelessly
Green
Through the window
Warm.*

*Death
Creeping everywhere
Black
Only emptiness
Dark.*

*Days
Coming, running, passing
Light
Whithout darkness
Dreams.*

Carmen Mocanu XII D

Fără șanse

*Pustietate...
Deșert...
Toamnă urâtă...
Setea de timp m-a uscat
Ca pe un vreasc
Setea de viață m-a copleșit
Ca pe o țărână fertilă
La magazinul vremii
E-ntuneric și frig
Iar timpul,
S-a vândut.
Am cristalizat în jurul unui
ax de acadea -
Univers de jucării -
Pentru a elabora timp.
Părul de soare al păpușilor
Plutea nebunatic
Împrăștiind sămburi stingheri
de lumânări.
Roțile împăienjenite ale
mașinilor
Care și-u aprins farurile
lunatece
S-au împotmolit neputincioase
Împrăștiind fum de tămâie.
M-am apropiat de baloanele
vitale
Și ele s-au sfărâmat de firele
de nisip.
Speriat de aceasta, am
alergat neputincios,
ca un meșter nepriceput.
Am privit cu jale verdeața
magazinului,
Iar din deșert ochiul fioros de
cucuvea
Mi-a impus...
Circuitul!
-Viață lungă semenilor!
Mi-am închis definitivul genelor.*

Viața trece

*Ating cu anii înălțimea vieții
Tot mai sus, tot mai sus...
Visul mă absoarbe.*

Privesc

*Privesc prin perdeaua neagră
a nopții
Pământul învechit
Alerg prin roua ierbii
Și-mi simt pleoapele ochilor
mei
- aripi de fluturi -
Un ochi de cer
- o scoică albastră -
Face lumină
Peste lumea mea de mister.*

**Claudia Cristea
cls. a XII-a**

O revistă pentru noi

TEMPERATURA ADOLESCENȚEI, ce apare la Iași este o revistă pentru elevi sponsorizată de "Fundatia Sörös ". Colegii noștri care au avut inițiativa editării acestei publicații își expun astfel programul: "În mijlocul acestui haos, noi, adolescenții încercăm să ne găsim credința, convingerile, să ne aflăm rolul pe pământ, să ne căutăm pe noi înșine."

Lectura revistei ieșene este plăcută și instructivă, ea ne dă convingerea că articolele despre cultură sunt adânc impregnate cu o multitudine de date științifice, istorice, geografice, ceea ce dovedește vasta documentație a tinerilor publiciști. Meritorii sunt astfel informațiile date asupra nației evreești, o nație atât de greu încercată de capriciile timpului, despre religiile japoneze și chinezești, despre care mulți dintre noi nu cunosc nimic sau aproape nimic, sau rememorarea istoriei orașului "Sankt Petersburg".

Abordarea în paginile acestei reviste a problemelor sentimentale ale adolescenței și a riscurilor pe care le presupune începerea vieții sexuale, incluzându-se aici bolile care în ultima perioadă au secerat mii de vieți tinere (mă refer la SIDA, sifilis și altele) este un lucru care cred că ne interesează pe toți.

Această publicație este, incontestabil, o reușită deoarece este scrisă cu tact și, acolo unde este nevoie, cu umor, acoperind toate domeniile de cunoaștere, de la poezie la muzică, de la cultură la modă de la medicină la rețete culinare, de la iubire la lupta împotriva fumatului, de la păreriile adolescenților la complexele adolescenților.

Și totuși, tinerii cred că ar vrea să mai afle și părerea unui psiholog despre această vârstă, sau a unui sociolog despre felul cum este integrat adolescentul în societate, sau despre riscurile unui părinte când copilul ajunge la vârsta adolescenței și lista ar mai putea continua.

În sfârșit, difuzarea revistei prin Inspectoratele Sanitare cred că este o eroare; ele ar trebui trimise direct în licee, astfel încât, în scurt timp, TEMPERATURA ADOLESCENȚEI să devină locul de întâlnire a elevilor din toată țara. Iașul este, prin tradiție, ospitalier...

*Alina Samoilă
cls. a-XI-a*

TOP 10

Liceul "Mihai Eminescu" - 1995

1. MADONNA - TAKE A BOW
2. BON JOVI - ALWAYS
3. RED-NEX - WISH YOU WERE HERE
4. TAKE THAT - BACK FOR GOOD
5. EAST 17 - STAY ANOTHER DAY
6. ANNIE LENNOX - NO MORE I LOVE YOU'S
7. MADONNA - SECRET
8. WET WET WET - JULIA SAYS
9. THE CRAMBERRIES - ODE TOMY FAMILY
10. NIRVANA - WHERE DID YOU SLEEP LAST NIGHT

Ion Bianca

Pieptănături cu cărare

Pe mijloc? În zig-zag? După moda anilor '60? Voi alegeți - în funcție de propriile voastre gusturi sau de umorul de moment, și totul cu o simplă perie de păr.

I stilul anilor '60 - jumătate de cărare pe mijloc

Se trasează cărarea pe mijloc pornind de la mijlocul capului, până la frunte. Cărarea trebuie să fie scurtă, între 4-5 cm. La capătul acestei cărări, cu ajutorul câtorva bigudiuri și mai apoi a unei perii se dă părului un aspect vaporos, puțin ridicat. La sfârșit se pulverizează fixativ.

II moda anilor '70 - cărarea pe mijloc

Dacă părul vostru este electrizat, pulverizați pe el puțin gel fixant, iar dacă este ondulat utilizați balsam special pentru întinderea firelor. Pieptănați tot părul înainte iar apoi, cu ajutorul unui pieptene, trasați cărarea începând din vârful capului, apăsați-l ușor, terminând în mijlocul frunții. Dacă unele şuvițe s-au așezat greșit, corectați-le cu ajutorul unei clame de păr, ridicându-le cu grijă. Pieptănați părul pe cele două părți și în spate. Totul este acum gata.

III cărarea în zig-zag

De-a dreptul simpatică pentru un păr negru și neted. În acest caz se începe cărarea pornind oblic din frunte cu o micuță cărare de 3 cm. Ajungând la capăt, schimbăm sensul și realizăm o cărare de aceeași lungime, și așa mai departe până în vârful capului. Cu puțin antrenament se ajunge la un zig-zag perfect.

DOAMNA MIHAELA DUGHIRI,
DIRECTOAREA LICEULUI TEORETIC "MIHAI EMINESCU"

- UN INTERVIU DE ELENA DAMIAN -

Cum se prezintă elevii claselor a IX-a din punct de vedere al pregătirii lor?

Clasa a IX-a reprezintă pentru liceeni un an de acomodare, o perioadă în general dificilă. Capacitatea intelectuală și nivelul de pregătire cu care vin elevii la liceu, influențează foarte mult rezultatele obținute de aceștia. La elevii liceului nostru se constată o evoluție pozitivă de la începutul anului școlar până în prezent. E drept că există câțiva elevi care n-au reușit să facă față cerințelor pentru a promova. S-au înregistrat și elevi corigenți, un caz de abandon școlar și cine știe poate chiar vom avea un caz, două de elevi repetenți!

Ce i-ați reproșa unei eleve din clasa a IX-a dacă ați afla că este însărcinată?

Dacă aș afla că o elevă din clasa a IX-a este însărcinată nu știu dacă discuția cu aceasta ar consta în reproșuri sau mai degrabă în îndrumări în viață. Consider că o elevă care ajunge în această ipostază este traumatizată psihic pentru că este pusă în situația de a păstra sarcina sau de a ucide o ființă înainte ca aceasta să vadă lumina zilei. Este în centrul atenției celor din jur, ceea ce nu este simplu pentru ea.

Vi s-a întâmplat să auziți un elev vorbind vulgar cu unul din cadrele didactice?

Vulgar nu, impertinent da!

Ce perspective de viitor întrevedeți pentru elevii care termină acest liceu teoretic?

Majoritatea elevilor de la liceul nostru optează pentru continuarea studiilor sau urmează în prezent, concomitent cu liceul, cursuri de croitorie, dactilografie. Liceul teoretic, după cum bine se știe nu oferă o calificare, ci doar cultura generală și deschiderea pentru abordarea unor meserii.

Cum s-a ajuns de la denumirea de Liceul Sanitar la "Liceul Teoretic Mihai Eminescu"?

Întrucât în prezent nu mai există profil sanitar, liceul avea nevoie de o nouă identitate.

Ce părere aveți? Se învață mai cu spor în prezent (după 1989) decât înainte de 1989?

Dacă s-ar face o analiză globală, concluzia ar fi că școala românească este o școală de elită printre celelalte școli europene. Dovada acestei afirmații constă în rezultatele elevilor români la diferite concursuri de vârstă școlară cuprinși în diferite forme de învățământ.

Pe de altă parte, este tot mai evidentă dorința adolescenților de a rula bani cât mai mulți pentru satisfacții personale imediate, ceea ce atrage tot mai mulți tineri în activități care asigură un câștig material, îndepărtându-i astfel de la studiu.

Dacă un elev ar veni la dvs. și v-ar spune că vrea să se lase de școală, ce l-ați sfătui?

Indiferent de ceea ce ar dori să facă, l-aș sfătui să continue studiile liceale pentru că liceul este o instituție culturală care formează bazele unei culturi generale. În această perioadă tânărul se inițiază în problemele vieții și nu este apt să fie independent. La această vârstă, a adolescenței, omul nu are nici deprinderi practice, nici obișnuința cu programul riguros de muncă. Consider că angajarea unei persoane de vârstă liceală într-o muncă cu program de 8-10 ore pe zi, muncă necalificată pentru că persoana în această situație nu este calificată, constituie și o traumă psihică cu repercursiuni pentru tot restul vieții.

Ce sperați de la elevii acestor generații? Dar de la cei ce vor urma?

De la elevii acestor generații aștept cu optimism să ducă mai departe ștabela vieții sociale și culturale în România. Nu sunt de acord cu ideea dăunătoare sufletului tinerilor că n-ar avea perspective. Sunt de acord însă că viața este o luptă de cele mai multe ori grea, dar în orice bătaie există și un învingător.

* Autoarea acestui interviu este elevă a Liceului Sportiv și redactor al paginilor "Hot Shots" din "Viața băcăuană", unde a și apărut în nr.45 din iunie 1995.